

Vanaaja Babiloni tunnistus.

„Valguse“ kirjastus Tallinnas.

R.Ü. „Külwaja“ trüff, Keilas 1932.

Tänu väljakaewamistele, milliseid tagajärjerikkalt on tehtud neis kohtades, kus kunagi on asunud Babilon ja Ninewe, on meil wõimalus weenwalt tutvuneda kunagi õige wanasti elanute eluga.

Rõige tähelepanuwäärsem on sellejuures tõeolu kinnitus, et inimsüda on jäänud muutmatult ühesuguseks, vaatamata aegade kestwusele, walitjewale kultuurile ja teaduse saawutustele. Inimese iseloomu piltlik kirjeldus, mida väljendas kord Jeesus, pole siia maale, weel kaotanud vähematki. Inimeste suhtes, kes elasid ennem weeuputust ja Soodoma ja Romorra ajal, ütles Ta (Luuk. 17: 27, 28): „Nemad sõid, jõid, wõtsid naiti ja läksid mehele, sest päewast saadik, millal Noa laewa läks ja weeuputus tuli ja kaotas neid kõiki ära. Nõndasamuti ka kui Loti päewil oli: nemad sõid, jõid, ostsid, müüsid, istutasid ja ehitasid hooneid.“ Samuti jääb muutmatult makswaks see tõde kõikide aegade kohta, mida ütleb prohwet Jeremia inimsüdamete kohta (Jer. 17: 9, 10): „Süda on kawa-

lam petma, kui mingisugune muu asi ja tema on koguni hukkanud, kes võib seda ära tunda? Mina, Jehoowa, uurin südame läbi ja katsun neerud läbi, et ma annan iga mehele tema teede järele, tema tegude kasu järele."

Aastal 1854 alustati Aššüüria kuningas Sargon II walitusloosi wäljakaewamist, kes 720 aastat enne Kristust ärawõitis Samaaria ja wangi wiis Jisraeli.

See loss oli ilustatud imetluswäärsete nikerdustega. Järelaimamatud kunsttööd ja uhked ruumid, mis kirjeldasid möödunud aja walitsejate sõjalistest saawutustest ja hiigla wõimsusest.

Aastal 1864 jõuti wäljakaewamistega niikaugele, et päewawalgele tuli kuninglik arhiiv ja raamatukogu. Selleaja kirjandus koosnes telliskivi tahwlistest, millistel olid kirjeldused n. n. sawikirjaga. Palju, palju waewa ja päewi nõudis nende kirjade sissuse tungimine, millised sissendasid kirjeldusi mitmesuguste selleaja inimeste elualade ja tegewuste üle ja mis i g a t i imeliselt kinnitawad Jumala sõnu.

Kindel on, et miski wäljakaewatust pole nii huwitaw, kui ühe wana Babiloni uulitsa awalikkusele tulek, mis lõpeb ühe suure templi juures. Selle uulitsa tõi päewa-

walgele dr. Goldewei aastate 1898 ja 1900 kestel. Kõik selle uulitsa filmator-kavamad seisukohad kannavad kirja: „Ringi minule igawene elu.“

See lause kinnitab selgelt, et Jumal asus iga inimese südames, isegi paganates tungiga elada igawesti. Jumala sõna ütleb (Roguja 3: 11): „Ka on tema igawese asja nende südame sisse annud.“ Piibel waigistab inimese soovigi igawesti elada — rääkides niisugustest inimestest „kes head tehes kannatusega au ja kiitust ja hukkaminemata õnne otsiwad“ (Room. 2: 7).

Kui tänapäewa suurtest keegi käsutaks ühe uulitsa korraldada lausega nurgadel: „Ringi minule igawene elu,“ siis inimesed kahtlemata naeraksid ta üle, lugedes teda ujuhullustajaks.

Meie aeg omab wastupidise pealkirja. Kõik, mis wõimalik tehakse ja juhitakse nii, et lahutada inimese mõtteid ära Jumalast ja tungist igawesti elada.

Wastane meel väljendub kõikides elualades, rakendades kõike füüsilist ning kõike waimlist jõudu ja tehnilisi saawutusi selliselt, et inimõtted kõitaksid wõimalikult lahutamatumt maailmaga. Kõige selle ta-

gaplaanil seisab aga saatan, maailmawürst, kes püüab kuis iganes aga wõimalik inimisi tõugata igawesesse hukatusse.

Kui Issand Jeesus elas weel maapeal, siis tuli ta juurde lord noormees küsimusega: „Mis pean ma tegema, et ma igawese elu päriksin“ (Matt. 19: 16). Selles noores mehes peitus tung igawesti elada.

Balju sarnaseid leiduks meiegi noorte hulgas. Võib olla, et mitmed ütlevad: „Meed on hirmutatud kujuklused. Meie XX sajandi inimesed luulejutte ei usu.“ Di, kuis üllatunud kõik, kes kõnelenud nii. Weel on aeg heaks teha selliseid kergemeelseid sõnu.

Sõber, kas on liikunud kunagi ka sinu südame sügawuses see küsimus igawese elu üle?

Wõi on sellel sinu tarwis hoopis tähtsusetu tähendus? Kas tõesti senini ei kunagi sa pole weel mõelnud sellele: Mis on igawene elu? Milles ta seisab? Mil ta algab? Kuis omandada teda? Mõtlenende küsimuste üle põhjalikumalt kui korteri, toidu, riide, palga jne. vajaduste suhtes.

Meie maine elu möödub liiga kiiresti. Surm läheneb iga päewaga. Ei

arstid, ei arstirohud, ei raha, ei kõrvalhoidmine päästa meid surma eest.

Kõle on surra ilma teadmifeta, et hing oleks päästetud. Hirmus ümberpöörmiseta langeda elawa Jumala kätte (Ebreä 10: 31).

Kristus tuli maailma, et päästa kõiki, kes teda vastu wõtawad ja ümberpööravad oma teedelt. „Sest surm on patupalk, aga igawene elu on Jumala armuand Kristuse Jeesuse meie Issanda sees“ (Room. 6: 23).

Jeesus suri sinu pattude eest ristil, pööra ümber, lähenedes elawas usus Tema ja omandad igawese elu. „Kes usub Poja siisse, sel on igawene elu; aga kes ei usu Poja sõna, see ei pea elu nägema, waid Jumala wiha jääb tema peale“ (Joh. 3: 36).

Mis on siis igawene elu? See on imeline elaw lootus pattude andeksjaamises, ühendatud rõõmu ja rahuga, mis ülem kui igasugune mõistmine. Igawene elu algab juba siin maapeal sellest silmapilgust, kui me end terwelt ära andsime Kristusele ja omandasime Tema were läbi põhjaliku kõikide pattude andeksanni.

Meie ihuliku surmaga see elu ei katkestu, waid omandab oma täiusliku kuju.

Kristus awas sissimineku igawesse ellu kõigile inimestele. Tema soow on kõiki päästa. Tule, mu sõber, Jeesuse juurde, kes armastab sind!

Ei ole sellist pattu, mis wõiks juleda sulle taewase kuningriigi, kui sa end Jeesusele annad.

Õnnistuse wärawad on sulle awatud, tõtta usus sisse astuma!

„Sest Jsa armastab Poega ja näitab Temale kõik, mis Ta teeb ja tahab Temale suuremaid tegusid näidata, kui need-sinased on, et teie peate seda imeks panema. Sest otsekui Jsa surnud üles äratab ja teeb elawaks, nõnda teeb Poeg ka elawaks, keda Tema tahab“ (Joh. 5:20, 21).

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR

ARA-M-00542